

1587/91

U W A G I

W SPRAWIE OBRONY FRONTU LITAWSKO-BIAŁORUSKIEGO.

I./ Z zajęciem Dzwińska i Połocka jakoteż z ewentualnym zajęciem Mezyrza należałoby uważać nasz front Litewsko-Białoruski jako ustalony.

W posiadaniu przyczółków mostowych Dzwińsk-Połock-Borysów-Bonrujsk ewentualnie Mezyrz opanowujemy jako take sytuację.

Obec obecnego położenia bolszewików będzie w przyszłości północno-wschodni front t.j. odcinek Dwińsk, Połock i Borysów więcej narażony jak odcinek południowo-wschodni.

Na ostatnim odcinku już w najbliższej przyszłości możliwe komplikacje a to w razie dalszych postępów wojsk Denikina.

Wielka rozciągłość frontu 800 km. do obrony aktywnej potrzebna znaczna ilość sił.

Dowództwo Frontu dysponuje ośmiu dywizjami piechoty i dwoma brygadami kawalerji. Z tych tylko dywizja 1-sza Legjonowa i Wielkopolska kompletne. Inne dywizje mają braki w piechocie, artylerji, taberach i t.p.

Wymienione osiem dywizji e ile zostaną skompletowane wystarczą na utrzymanie pierwszego naporu większej akcji nieprzyjacielskiej.

Dla zwycięskiego odparcia tych ataków potrzebne są rezerwy najmniej dwie dywizje w Wilnie i Mińsku, jako rezerwa Dowództwa Frontu. Rezerwa taka potrzebna również ze względu na niewyjaśniony stosunek do Litwy i na potrzebną zmianę ^w pierwszej linii stojących dywizji.

II./ Aktywna obrona da się przeprowadzić tylko w razie możności szybkiej koncentracji rezerw na zagrożonym punkcie.

Podstawowym warunkiem ku temu jest:

a/ linii kolejowe prowadzące wzdłuż frontu t.j. Wilno-Mińsk-Bonrujsk i Wilno-Baranowicze-Luninieć muszą mieć jeden typ

/:normalno-torowy:/

b./ znaczne wzmocnienie taberu kolejowego w celu trzymania w rezerwie pewnej ilości składów w Wilnie i Mińsku.

c/ jednolite i dobre kierownictwo ruchu kolejowego.

Obecnie panuje w kolejnictwie zupełny chaos. Brak połączeń między wyższymi dowództwami. Transport grupy składającej się z sześciu baterii i 10 baterji na jednej linii szerokotorowej trwa obecnie 12 dni. Między zarządem wojsk kolejowych a kierownictwem transportów ^{kierownictwa} brak ścisłego kontaktu, jak również między ekspozyturanami transportów w Lidzie i Brześciu-litewskim.

Ustanowienie jednego kierownictwa transportów przy Dowództwie Frontu działającego na całym obszarze potrzebne.

Przy obecnym stanie kolejnictwa żaden dowódca za sprawną obronę frontu odpowiedzialności nie obejmie.

III./ Daje się odczuwać zupełny brak przygotowań na zimę. Znaczna część wojsk stoi w terenie bagnistym, gdzie już panują prze-mrozki. Jaknajszybsze wyposażenie całego frontu w płaszcze, swetery buty /:po dwie pary dla żołnierza:/ i koce niezbędne. W razie nie-spełnienia tego postulatu zostanie armja w jaknajkrótszym czasie przez choroby zdziesiątkowana i stanie się niezdolną do dalszych operacji.

IV./ Ze względu na nieregularny dowóz materiałów /:żywność, amunicja:/ już w dzisiejszej dobie i ze względu na to że trzeba się liczyć w zimie ze znacznymi przerwami w ruchu kolejowym z powodu śniegów potrzebną jest bazowanie całej armji na Litwę i Białoruś.

W rejonie Wilno-Mińsk-Lida Baranowicze musi być przed zimą ^{zalanym} te jest do końca października zdeponowane ~~nie mniej~~ jednomiesięczny zapas żywności i amunicji na ~~XXXXX~~ dziesięć dywizji piechoty i dwie brygady kawalerji w ogólnym stanie wyżywienia 150.000 ludzi i 25.000 koni.

Również trzeba się liczyć ze znacznym zapotrzebowaniem węgla dla utrzymania wzmożonego ruchu kolejowego. Najmniej jednomiesięczny zapas węgla musiałby już być w obecnej porze w wymienionym rejonie zdeponowany.

NAJWYŻSZE DOWÓDZTWO WOJSK POLSKICH
ADJUTANTURA GENERALNA
WARSZAWA

L. Dz. 1587/91 dnia 30 / X 1919 r.
załącz. Wydział.

Lida. 14. 10. 1919.

[Handwritten signature]